

[Kyed.]

saa over for de Grundarealindehavere, der her kan være Tale om.

Der kan saa ogsaa blive Lejlighed til — det skal jeg kun kortelig nævne — i dette Udvalg at drøfte Bekendtgørelsesformen, for med al Respekt for Statstidende er der det at sige, at der er mange Mennesker, som ikke faar Lejlighed til at læse den, og man burde maaske derfor, ligesom vi jo har det ved andre Bestemmelser i Naturfredningsloven, under en eller anden Form give Ejeren en Meddelelse om, at hans Areal er inddraget under en saadan tidsbegrænset Fredning, indtil nærmere Afgørelse bliver truffet af Overfredningsnævnet.

Jeg skal med disse Ord give Udtryk for, at vi fra vor Side er villige til at være med til at fremme dette Lovforslag.

H. F. Ulrichsen: Der er ingen Tvivl om, at det er rigtigt, hvad der staar i Motiverne til Lovforslaget, at saa snart der er Tale om Fredning af et Areal, er der en hel Del Grundejere, der pludselig opfinder en Række Værdier og gør alt for at skaffe sig Erstatninger, som slet ikke er hjemlet i de faktiske Forhold. Jeg har overordentlig stor Sympati for den Bestemmelse, der findes i Naturfredningslovens § 31 vedrørende Udarbejdelsen af en Naturfredningsplan, og er ganske klar over, at i samme Nu, som man kommer nærmere ind paa Planlægningen vedrørende de Arealer, der skal fredes, vil der opstaa en Række imaginære, unødvendige Krav om Erstatning fra forskellige Grundejere, som berøres af Planen. Med andre Ord, der maa træffes Foranstaltninger, der beskytter mod en saadan Spekulation. Men jeg tror ikke, at det forelagte Lovforslag er affattet saaledes, som det efter mit Partis Mening burde være det. Vi vil gerne medvirke til Beskyttelsesforanstaltninger, men det maa være en absolut Betingelse, at der i Lovforslaget indføres en Tidsfrist, idet man ellers vilde kunne komme til, at man overhovedet ikke behøvede at foretage en egentlig Fredning efter Fredningslovens Bestemmelser, men kunde nøjes med en Bekendtgørelse om, at det var Hensigten at frede, og derved lægge en kold Haand, en død Haand paa de forskellige Arealer. Man kunde med andre Ord uden at følge den Fremgangsmaade, der angives i Loven, opnaa akkurat det samme som ved en regelret Fredning. Det maa altsaa efter mit Skøn være nødvendigt, at der i Forslaget indføres en passende Tidsfrist, og jeg kan ikke se andet, end at det maa være muligt at naa dertil ved den Behandling, der uden

Tvivl vil finde Sted af Lovforslaget i et Udvalg.

Valdemar Sørensen: Medens vi i Udvalget behandlede den nuværende Lov, skete der det, jeg kan godt sige: naturligvis, at Spekulationen med Udsigt til Lovens Gennemførelse tog fat og bebyggede i ikke saa ringe Grad Arealer, navnlig Kystarealer, som efter Lovens Vedtagelse straks var inde under Fredningen. Jeg gjorde dengang opmærksom paa det i Udvalget og mente, at man skulde gøre Skridt til at hindre det, men jeg erkendte selv, at Tingen var vanskelig, og at man muligvis maatte tage det Stød, som disse Forhold gav. Ikke des mindre beklager jeg nu, at jeg ikke førte min Betragtning videre til det Omraade, denne Paragraf gælder, for det er indlysende, at det selvsamme vilde hænde, saa snart den Paragraf var vedtaget, med den Form den fik, og man stod over for Fredningstilkendegivelser for større Strækninger.

Jeg indser fuldt vel, at en Bestemmelse som denne er tvingende nødvendig, hvis man ikke skal give Spekulationen Adgang til at ødelægge Fredningsbestræbelser og til at kræve Erstatninger, som de paagældende ikke har noget moralsk Krav paa. Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne, at man hurtigst muligt gennemfører denne Bestemmelse.

Hartel: I den gældende Lovs § 31 er det paalagt Overfredningsnævnet at udarbejde samlede Planer for Fredningen af særlig ejendommelige eller naturskønne Landskaber. Ved Lovens Behandling her i dette høje Ting for et Aar siden, oversaa vi den Mulighed, at særlig entreprenante Grundejere kunde benytte Tiden mellem denne Plans Udarbejdelse og den endelige Fredning til en forceret Udnyttelse af de paagældende Arealer, hvorved Erstatningsbeløbene automatisk kunde stige. Om end Statsministeren paaberaaber sig, at Bestemmelserne i § 31 er formuleret af Justitsministeriet, har de altsaa dog ikke været fyldestgørende; de tillader en Spekulation direkte imod Lovens Formaal.

For saa vidt det gælder at undgaa dette, kan ogsaa min Gruppe tiltræde det af den højtærede Statsminister forelagte Lovforslag om en Ændring. Vi forstaar, at Hovedvægten i Forslaget ligger paa Ordene i det foreslaaede nye tredje Stykke, at „de paagældende Arealer skal udelukkende kunne udnyttes paa samme Maade som hidtil“, indtil en Afgørelse er truffet. Men vi gør samtidig opmærksom paa, at Grundejerne